

Ϟ λέγων Τάδε λέγει σοι κύριος ὁ θεός Τὸ ἄριστον, ὃ ἔχεις, ἀπένεγκε
 Δαυνηλ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἐν Βαβυλῶνι. ³⁵ καὶ εἶπεν Αμ- 35
 βακουμ Κύριε ὁ θεός, οὐχ εὔρακα τὴν Βαβυλῶνα καὶ τὸν λάκκον
 οὐ γινώσκω ποῦ ἐστι. ³⁶ καὶ ἐπιλαβόμενος αὐτοῦ ὁ ἄγγελος κυρίου 36
 τοῦ Αμβακουμ τῆς κόμης αὐτοῦ τῆς κεφαλῆς ἔθηκεν αὐτὸν ἐπάνω
 τοῦ λάκκου τοῦ ἐν Βαβυλῶνι. ³⁷ καὶ εἶπεν Αμβακουμ πρὸς Δαυνηλ 37
 Ἄναστὰς φάγε τὸ ἄριστον, ὃ ἀπέστειλέ σοι κύριος ὁ θεός. ³⁸ καὶ 38
 εἶπε Δαυνηλ Ἐμνήσθη γάρ μου κύριος ὁ θεός ὃ μὴ ἐγκαταλείπων
 τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν. ³⁹ καὶ ἔφαγε Δαυνηλ· ὃ δὲ ἄγγελος κυρίου 39
 κατέστησε τὸν Αμβακουμ ὅθεν αὐτὸν ἔλαβε τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. ὃ δὲ
 κύριος ὁ θεός ἐμνήσθη τοῦ Δαυνηλ. ⁴⁰ ἐξῆλθε δὲ ὁ βασιλεὺς μετὰ 40
 ταῦτα πενθῶν τὸν Δαυνηλ καὶ ἐγκύψας εἰς τὸν λάκκον ὄρᾳ αὐτὸν
 καθήμενον. ⁴¹ καὶ ἀναβοήσας εἶπεν ὁ βασιλεὺς Μέγας ἐστὶ κύριος 41
 ὁ θεός, καὶ οὐκ ἔστι πλὴν αὐτοῦ ἄλλος. ⁴² καὶ ἐξήγαγεν ὁ βασιλεὺς 42
 τὸν Δαυνηλ ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ τοὺς αἰτίους τῆς ἀπωλείας αὐτοῦ
 ἐνέβαλεν εἰς τὸν λάκκον ἐνώπιον τοῦ Δαυνηλ, καὶ κατεβρώθησαν.

Subscr. δαυνηλ κατα τους ο' 88 Sy: cf. Dan. inser.

θ' ἄγγελος κυρίου τῷ Αμβακουμ Ἄπένεγκε τὸ ἄριστον, ὃ ἔχεις, εἰς
 Βαβυλῶνα τῷ Δαυνηλ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων. ³⁵ καὶ εἶπεν 35
 Αμβακουμ Κύριε, Βαβυλῶνα οὐχ εὔρακα καὶ τὸν λάκκον οὐ γινώ-
 σκω. ³⁶ καὶ ἐπελάβετο ὁ ἄγγελος κυρίου τῆς κορυφῆς αὐτοῦ καὶ 36
 βαστάσας τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔθηκεν αὐτὸν εἰς Βαβυ-
 λῶνα ἐπάνω τοῦ λάκκου ἐν τῷ ροίζῳ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ. ³⁷ καὶ 37
 ἐβόησεν Αμβακουμ λέγων Δαυνηλ Δαυνηλ, λαβὲ τὸ ἄριστον, ὃ
 ἀπέστειλέν σοι ὁ θεός. ³⁸ καὶ εἶπεν Δαυνηλ Ἐμνήσθης γάρ μου, ὃ 38
 θεός, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἀγαπῶντάς σε. ³⁹ καὶ ἀναστὰς Δα- 39
 υνηλ ἔφαγεν· ὃ δὲ ἄγγελος τοῦ θεοῦ ἀπεκατέστησε τὸν Αμβα-
 κουμ παραχρῆμα εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ. ⁴⁰ ὃ δὲ βασιλεὺς ἦλθεν τῇ 40
 ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ πενθῆσαι τὸν Δαυνηλ· καὶ ἦλθεν ἐπὶ τὸν λάκκον
 καὶ ἐνέβλεψεν, καὶ ἰδοὺ Δαυνηλ καθήμενος. ⁴¹ καὶ ἀναβοήσας φωνῇ 41
 μεγάλη εἶπεν Μέγας εἶ, κύριε ὁ θεός τοῦ Δαυνηλ, καὶ οὐκ ἔστιν
 πλὴν σου ἄλλος. ⁴² καὶ ἀνέσπασεν αὐτόν, τοὺς δὲ αἰτίους τῆς ἀπ- 42
 ωλείας αὐτοῦ ἐνέβαλεν εἰς τὸν λάκκον, καὶ κατεβρώθησαν παρα-
 χρῆμα ἐνώπιον αὐτοῦ.

34 τω 1°] πρὸς ΑQ⁺ || 35 fin.] + που εστιν Α = Ϟ || 36 κυριου > Α |
 κορυφης] χειρος Α⁺ || 37 αμβακουμ > Α⁺ || 39 εις] επι Α

Subscr. totius operis δαυνηλ Β, τέλος δαυνηλ προφητου Α⁺: cf. Sus. inser.